

एलियाह - क्रमांक दोन

प्रेषितिक वैशिष्ट्ये

Jeff Pippenger

2023-09-27

मागील लेखात आपण एलियाला एक प्रतीक म्हणून ओळखले. विल्यम मिलर यांच्या नियमांनुसार, “प्रतीकांना” एकापेक्षा अधिक अर्थ असू शकतात. म्हणून, प्रतीक म्हणून एलिया हा एलिया आणि मोशे या द्वैध प्रतीकाच्या एका भागाचेही प्रतिनिधित्व करू शकतो. एलिया आणि मोशे यांचे हे द्वैध प्रतीक संपूर्ण प्रकटीकरणाच्या पुस्तकभर आढळते; आणि हे द्वैध प्रतीक काय दर्शविते याबद्दल अनिश्चित असणे म्हणजे कृपाकाल संपण्याच्या अगदी आधी उघड करण्यात आलेल्या प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील संदेशाबद्दल अनिश्चित असणे होय. या कारणास्तव, आता आपण विशेषतः त्या काही भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांकडे लक्ष देऊ, जी एलिया या प्रतीकाशी संबंधित म्हणून ओळखली जातात.

त्या भविष्यवाणीय वैशिष्ट्यांची स्थापना करण्यासाठी आपल्याजवळ तीन प्रमुख साक्षी आहेत. प्रेरणा ज्यांना परस्परविनिमयनीय प्रतीके म्हणून ओळखते, त्या साक्षी म्हणजे संदेष्टा एलियाह, बाप्तिस्मा देणारा योहान आणि विल्यम मिलर.

“विल्यम मिलर यांनी प्रचार केलेले सत्य स्वीकारण्यास हजारो लोक प्रवृत्त झाले, आणि हा संदेश घोषित करण्यासाठी एलियाच्या आत्म्यात व सामर्थ्यात देवाचे सेवक उभे केले गेले. येशूचा अग्रदूत योहान याच्याप्रमाणे, हा गंभीर संदेश प्रचार करणाऱ्यांना कुऱ्हाड झाडाच्या मुळाशी ठेवण्यास आणि मनुष्यांना पश्चात्तापास अनुरूप फळे उत्पन्न करण्याचे आवाहन करण्यास आपण बाध्य आहोत, असे तीव्रतेने जाणवले. त्यांच्या साक्षीचे स्वरूप असे होते की त्यामुळे मंडळ्या जागृत व्हाव्यात, त्यांच्यावर सामर्थ्याने परिणाम व्हावा, आणि त्यांचा खरा स्वभाव प्रकट व्हावा. आणि येणाऱ्या कोपापासून पळून जाण्याची गंभीर चेतावणी दिली गेली तेव्हा, मंडळ्यांशी संलग्न असलेल्या अनेकांनी आरोग्यदायी संदेश स्वीकारला; त्यांनी आपली अधोगती ओळखली, आणि पश्चात्तापाच्या कडव्या अश्रूंनी व आत्म्याच्या खोल वेदनेने त्यांनी देवासमोर स्वतःला नम्र केले. आणि देवाचा आत्मा त्यांच्यावर विसावला तेव्हा, त्यांनी हा घोष उच्चारण्यास सहाय्य केले, ‘देवाचे भय धरा, आणि त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायनिवाड्याची वेळ आली आहे.’” Early Writings, 233.

एलियाह, योहान बाप्तिस्त आणि मिलर यांना एक विशिष्ट आत्मा देण्यात आला होता, ज्याने त्यांच्या कार्याला मार्गदर्शन केले आणि त्याची ओळख निश्चित केली. त्यांची साक्ष ही चर्चाना जागृत करण्यासाठी, त्यांच्यावर सामर्थ्यशाली परिणाम करण्यासाठी, आणि त्या चर्चाचा “खरा स्वभाव प्रकट” करण्यासाठी “अशी रचलेली” होती. आहाबाच्या काळात असो, योहान बाप्तिस्ताच्या काळात असो किंवा विल्यम मिलरच्या काळात असो, ज्या चर्चाना ते संबोधित करीत होते त्या सर्वांकडे अशी लाओदिकीय अंधता होती जी इतकी खोल आणि गडद होती की संदेशाला “झाडाच्या मुळाशी कुऱ्हाड ठेवण्याइतका” थेट असणे आवश्यक होते. त्यात कृपाकाळ संपत आल्याची घोषणा समाविष्ट होती; योहान बाप्तिस्ताच्या बाबतीत ती “येऊ घातलेल्या” “क्रोधाची” चेतावणी होती. “देवाचे भय बाळगा आणि त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायाची वेळ आली आहे,” अशी घोषणा करणारा मिलरचा संदेशही येऊ घातलेल्या क्रोधाचीच चेतावणी होता.

“योहानाचा आवाज तुतारीप्रमाणे उंचावला गेला. त्याचे कार्य असे होते, ‘माझ्या लोकांना त्यांचा अपराध, आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखव’ (Isaiah 58:1). त्याने कोणतेही मानवी शिक्षण प्राप्त केले नव्हते. देव आणि निसर्ग हेच त्याचे शिक्षक होते. परंतु ख्रिस्ताच्या पुढे मार्ग तयार करण्यासाठी असा एक जण आवश्यक होता, जो आपला आवाज प्राचीन संदेशांप्रमाणे निर्भयपणे ऐकविण्यास समर्थ होता, आणि अधःपतित राष्ट्राला पश्चात्तापासाठी बोलावीत होता.” Selected Messages, book 2, 148.

एलियाने आपल्या पिढीला त्या दिवशी देवाची की बालाची सेवा करायची हे निवडण्याची आज्ञा केली; आणि त्या पिढीने एक शब्दही उत्तर दिले नाही, जे बालाची निवड करण्यास समतुल्य आहे.

“विश्वासू इशारे, ताडना, आणि निकटचे, सरळ व्यवहार यांची जितकी आवश्यकता या अगदीच काळात आहे, तितकी कधीच नव्हती. सैतान मोठ्या सामर्थ्याने खाली उतरला आहे, कारण त्याला ठारूक आहे की त्याचा काळ अल्प आहे. तो जगाला रम्य कल्पितकथांनी भरून टाकीत आहे, आणि देवाच्या लोकांना त्यांच्याशी गुळमुळीत गोष्टी बोलल्या जाव्यात असे आवडते. पाप आणि अधर्म यांचा तिटकारा केला जात नाही. मला दाखविण्यात आले की देवाच्या लोकांनी आत येऊ पाहणाऱ्या अंधकाराला परत ढकलण्यासाठी अधिक ठाम, दृढनिश्चयी प्रयत्न केले पाहिजेत. देवाच्या आत्म्याच्या निकट कार्याची आवश्यकता आता पूर्वीपेक्षा अधिक आहे. जडत्व झटकून टाकले गेले पाहिजे. आपण त्या जड सुस्तीमधून जागे झाले पाहिजे, जी आपण तिला प्रतिकार केला नाही तर आपल्या विनाशास कारणीभूत ठरेल. सैतानाचा मनावर बलवान, नियंत्रण करणारा प्रभाव आहे. उपदेशक आणि लोक अंधकाराच्या शक्तींच्या बाजूस आढळण्याच्या धोक्यात आहेत. आता तटस्थ अशी कोणतीही भूमिका नाही. आपण सर्वजण ठामपणे सत्याच्या बाजूस आहोत किंवा ठामपणे चुकाच्या बाजूस आहोत. ख्रिस्त म्हणाला: ‘जो माझ्याबरोबर नाही तो माझ्याविरुद्ध आहे; आणि जो माझ्याबरोबर गोळा करीत नाही तो पांगवितो.’”
Testimonies, volume 3, 327.

योहानाने आपल्या इतिहासातील “भ्रष्ट झालेल्या राष्ट्राला” “सर्पांच्या पिलांची पिढी” असे संबोधले. मिलरवादी लोकांनी अखेरीस आपल्या इतिहासातील त्या भ्रष्ट झालेल्या राष्ट्राची ओळख बाबेलच्या कन्या अशी पटविली. एलियाह, योहान किंवा मिलर—या तिघांपैकी कोणीही धर्मशास्त्रज्ञ नव्हते. त्यांना सर्वांना जीवनातील सामान्य क्षेत्रांतून बोलाविण्यात आले होते.

“येशूमध्ये जसे सत्य आहे, तसेच ते सत्य, जेव्हा तो मेघाच्या मऊ आवरणाने वेढलेला असताना त्याने जाहीर केले, ते या आपल्या दिवसातही निखळ सत्य आणि वास्तव आहे; आणि जे ते स्वीकारतात त्यांच्या मनाचे नूतनीकरण ते तितक्याच निश्चितपणे करील, जसे भूतकाळात त्याने मनांचे नूतनीकरण केले आहे. ख्रिस्ताने घोषित केले आहे, ‘जर ते मोशे आणि संदेष्ट्यांचे ऐकत नाहीत, तर कोणी मेलेल्यांतून उठला तरी ते खात्री मानणार नाहीत.’ (Luke 16:31).”

“एक लोक म्हणून, आपण पवित्र आत्म्याच्या सर्वोच्च मार्गदर्शकत्वाखाली, सुवार्तेचा तिच्या शुद्धतेत प्रसार होण्यासाठी प्रभूचा मार्ग तयार केला पाहिजे. जीवनजलाचा प्रवाह आपल्या मार्गक्रमणात अधिक खोल आणि अधिक रुंद झाला पाहिजे. जवळच्या आणि दूरच्या सर्व क्षेत्रांत, नांगरापासून आणि मनाला मोठ्या प्रमाणावर व्यापून टाकणाऱ्या अधिक सामान्य व्यापारी व्यवसायांपासून लोकांना पाचारण केले जाईल, आणि अनुभव लाभलेल्या पुरुषांच्या सहवासात त्यांना शिक्षित केले जाईल—अशा पुरुषांच्या, जे सत्य समजतात. देवाच्या अत्यंत अद्भुत कार्यकारणाने, अडचणींचे पर्वत दूर केले जातील आणि समुद्रात टाकले जातील. आपण येशूमध्ये असलेल्या सत्याचे सामर्थ्य अनुभवलेल्या लोकांप्रमाणे परिश्रम करू या.”

“या काळात अशा घटनांची एक मालिका घडणार आहे जी हे प्रकट करील की परिस्थितीवर प्रभुत्व ठेवणारा देवच आहे. सत्य स्पष्ट, निःसंदिग्ध भाषेत घोषित केले जाईल. जे सत्याचा प्रचार करतात ते सुबद्ध जीवन व देवभक्त संभाषण यांद्वारे सत्य सिद्ध करण्याचा प्रयत्न करतील. आणि असे करताना, ते सत्याचे समर्थन करण्यात, तसेच देवाने त्याला दिलेला निश्चित उपयोग लागू करण्यात, सामर्थ्यवान ठरतील.”

“ज्या मनुष्यांनी सत्य जाणले आहे व ते शिकविले आहे, ते जेव्हा मानवी समजुतीकडे वळतात, आणि फसविलेल्या मनांना आपल्या स्वतःच्या कपोलकल्पित गोष्टींचेच खाद्य देतात, तेव्हा जे एकेकाळी सुवार्तिक कार्यात मजूर होते, पण जे उपाहारगृहे, अन्नविक्रीची दुकाने व इतर व्यापारी प्रकारच्या कामकाजाच्या व्यवस्थापनात ओढले गेले आहेत, त्यांनी आता शिस्तीत यावे, आपल्या बायबलांचा मनोयोगपूर्वक अभ्यास करावा, आणि देवाचे वचन हातात घेऊन, स्वर्गीय दूतांच्या सहकार्याने, बायबलमधील सत्य हे आध्यात्मिक अन्न वाटावे, ही फारच योग्य वेळ आहे. हे कार्य आता दैवी नेमणुकीचे कामकरी जोराने मागत आहे. तेव्हा

सर्वशक्तिमानता अडचणींच्या पर्वतांना म्हणिल, 'तू दूर होऊन समुद्रात टाकला जा.' Paulson Collection, 73, 74.

एलियाह, योहान आणि मिलर हे असे पुरुष होते आणि त्यामुळे ते अशा पुरुषांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांना "अधिक सामान्य" "व्यवसायां"मधून बोलाविण्यात येते; कारण जे "पुरुष" पूर्वी सत्य शिकवीत होते, ते शेवटी "मानवी समजुतीकडे वळतात, आणि फसविलेल्या मनांना त्यांच्या स्वतःच्या बनावट कथांची थाळी वाढतात." जे सामान्य पुरुष बोलावले जातात, ते बायबलमधील भविष्यवाणीचा "निश्चित उपयोग" "देवाने जसा दिला आहे" तसाच सादर करतील. त्या उताऱ्यात सिस्टर व्हाइट यांनी दोनदा "पर्वत" यांची ओळख "अडचणींचे पर्वत" अशी करून दिली. या पुरुषांच्या कार्यात "प्रत्येक पर्वत" खाली पाडणे समाविष्ट होते. जे सामान्य पुरुष नम्र परिस्थितीच्या नांगरापासून बोलावले गेले, त्यांनी पूर्ण केलेले कार्य हे त्या काळातील धर्मशास्त्रज्ञांनी वाढलेल्या मानवी बनावट कथांच्या थाळ्यांच्या विरोधात बायबलमधील योग्य कार्यपद्धती ओळखून दाखविण्याच्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करते.

"योहान बाप्टिस्त याचे कार्य, आणि जे शेवटच्या दिवसांत एल्याच्या आत्म्यात व सामर्थ्यात पुढे जाऊन लोकांना त्यांच्या उदासीनतेतून जागृत करतात त्यांचे कार्य, अनेक बाबतींत एकसारखे आहे. त्याचे कार्य हे या युगात केले गेले पाहिजे अशा कार्याचे एक प्रतिरूप आहे. ख्रिस्त जगाचा न्याय धार्मिकतेने करण्यासाठी दुसऱ्यांदा येणार आहे. देवाचे ते संदेशवाहक, जे जगाला दिली जाणारी अंतिम इशान्याची वार्ता वाहून नेतात, त्यांनी ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनासाठी मार्ग तयार करावयाचा आहे, जसा योहानाने त्याच्या पहिल्या आगमनासाठी मार्ग तयार केला. या पूर्वतयारीच्या कार्यात, 'प्रत्येक दरी उंच केली जाईल, आणि प्रत्येक पर्वत खाली केला जाईल; आणि वाकडे सरळ केले जाईल, आणि खडबडीत स्थळे सपाट केली जातील,' कारण इतिहासाची पुनरावृत्ती होणार आहे, आणि पुन्हा एकदा 'परमेश्वराचे तेज प्रकट होईल, आणि सर्व प्राणी ते एकत्र पाहतील; कारण परमेश्वराच्या मुखाने हे सांगितले आहे.'" Southern Watchman, March 21, 1905.

यशयाने ओळखून दिलेल्या त्या तीन सुधारकांची वैशिष्ट्ये अशी आहेत की प्रत्येक दरी उंच केली जाईल, प्रत्येक पर्वत नीचा केला जाईल, वाकडे सरळ केले जाईल आणि खडतर स्थळे सपाट केली जातील. दऱ्या उंच करून, पर्वत नीच करून, वाकडे सरळ करून आणि खडतर स्थळे सपाट करून तयार करण्यात येणारा प्रभूचा मार्ग हा प्राचीन मार्ग आहे.

अरण्यात पुकार करणाऱ्याचा आवाज, "परमेश्वराचा मार्ग तयार करा; रानात आमच्या देवासाठी सरळ महामार्ग करा. प्रत्येक दरी उंच केली जाईल, आणि प्रत्येक पर्वत व टेकडी नीच केली जाईल; वाकडे ते सरळ केले जाईल, आणि उग्र स्थाने सपाट केली जातील. आणि परमेश्वराचे तेज प्रकट होईल, आणि सर्व देह ते एकत्र पाहतील; कारण परमेश्वराच्या मुखाने हे सांगितले आहे." यशया 40:3-5.

जेव्हा वादविवाद करणाऱ्या यहुद्यांनी योहान बाप्टिस्त्यास विचारले की तो येणारा एलिया आहे काय, तेव्हा त्याने उत्तर दिले की तो नाही; परंतु नंतर त्याने स्वतःची ओळख यशयामधील त्या उताऱ्याशी करून दिली.

आणि योहानाची साक्ष अशी आहे की, जेव्हा यहुद्यांनी यरुशलेमहून याजक व लेवी यांना त्याच्याकडे पाठविले, की त्याला विचारावे, "तू कोण आहेस?" तेव्हा त्याने कबूल केले, आणि नाकारले नाही; तर कबूल केले, "मी ख्रिस्त नाही." त्यांनी त्याला विचारले, "मग काय? तू एलियाह आहेस काय?" तो म्हणाला, "मी नाही." "तू तो संदेष्टा आहेस काय?" त्याने उत्तर दिले, "नाही." तेव्हा त्यांनी त्याला म्हटले, "तू कोण आहेस? ज्यांनी आम्हांला पाठविले आहे त्यांना आम्ही उत्तर द्यावे म्हणून. तू स्वतःविषयी काय म्हणतोस?" तो म्हणाला, "मी अरण्यात पुकारणाऱ्याचा आवाज आहे, 'प्रभूचा मार्ग सरळ करा,' जसे यशया संदेष्ट्याने म्हटले आहे." योहान १:१९-२३.

"प्रभूचा मार्ग" सिद्ध करण्याची तयारी ही त्या कार्यपद्धतीची ओळख करून देते जी स्वर्गदूतांनी मिलर याला समजून घेण्यासाठी व उपयोगात आणण्यासाठी मार्गदर्शित केली, जेणेकरून मनुष्यांनी ज्या "मार्गात" चालावे त्या मार्गाविषयीचे बायबलाधिष्ठित आकलन सिद्ध होईल. प्रत्येक "पर्वत" नीचा केला जाणे आवश्यक होते, कारण बायबलातील भविष्यवाणीतले पर्वत अशा सत्यांचे प्रतिनिधित्व करतात की जी प्रथमदर्शनी समजण्यास अतिशय

कठीण भासतात. दानियेल अध्याय अकरा, वचन पंचेचाळीस मधील त्या गौरवशाली पवित्र पर्वताचे आकलन—ज्यावर उत्तर दिशेचा राजा विजय मिळविण्याचा प्रयत्न करीत आहे—हे प्रथम यरुशलेममधील अक्षरशः गौरवशाली पवित्र पर्वत ओळखूनच होते, कारण तोच भविष्यसूचक रीतीने आध्यात्मिक गौरवशाली पवित्र पर्वताची व्याख्या करतो. आर्मागिडॉन म्हणून ओळखल्या गेलेल्या पर्वताचे स्पष्टीकरण करावयाचे असल्यास, ज्याचा अर्थ मेगिदोचा पर्वत असा होतो, तर अक्षरशः मेगिदोकडे जावे लागते. एखाद्या गोष्टीचा आरंभ तिचा शेवट स्पष्ट करतो हे तत्त्व वापरल्यावर, कठीण म्हणून दर्शविलेल्या भविष्यसूचक अडचणी दूर होतात.

यशया यांनी दर्शविलेली, योहानाने उल्लेख केलेली आणि मिलर यांनी मांडलेली पद्धत प्रत्येक दरी उंचावते. ती यशया बावीस मधील “दर्शनाची दरी” असो, यहेज्केलमधील “मृत हाडांची दरी” असो, किंवा योएलच्या पुस्तकातील “यहोशाफाटची दरी” असो, मिलराइट इतिहासात पाल्मोनी या अद्भुत गणनाकर्त्या म्हणून, किंवा आपल्या इतिहासात अल्फा आणि ओमेगा या अद्भुत भाषातज्ज्ञ म्हणून प्रस्तुत केलेल्या ख्रिस्ताच्या स्वभावाच्या योग्य समजुतीवर आधारित असलेली पद्धतच देवाच्या वचनातील “दऱ्या” म्हणून दर्शविलेल्या भविष्यसूचक सत्यांना उंचावते.

सरळ केली जाणारी वाकडी गोष्टी आणि सपाट केली जाणारी उग्र ठिकाणे, या त्या रीतीरिवाज व परंपरांच्या दुरुस्तीच्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांचा उपयोग एक लाओदिकीय याजकवर्ग आपल्या दंतकथारूपी विषारी पदार्थांना टिकवून ठेवण्यासाठी करतो. एलियाचे कार्य विशेषतः धर्मशास्त्रज्ञ व याजक यांच्या दंतकथांच्या विरोधात योग्य बायबलाधिष्ठित पद्धतीचे प्रतिनिधित्व करणारे म्हणून ओळखले जाते. हे कार्य “सामान्य माणसांद्वारे” पूर्ण केले जाते, शिक्षित याजक व धर्मशास्त्रज्ञांद्वारे नव्हे. या तीन साक्षीदारांच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांमध्ये हा साधा तथ्यही अंतर्भूत आहे की येणारा एलिया एक पुरुष असेल.

ते निरीक्षण कदाचित महत्त्वाचे नसल्यासारखे वाटू शकेल; परंतु अॅडव्हेंटिझमचे धर्मशास्त्रज्ञ आपल्या कल्पित कथांना टिकवून धरण्याचा प्रयत्न करीत असताना, त्यांनी सिस्टर व्हाईट यांच्या एका उताऱ्याचा आधार घेतला आहे, ज्यामध्ये त्या भविष्यकाळात अशा एका मनुष्याविषयी बोलतात की जो एल्याच्या आत्मा व सामर्थ्यात येईल; आणि त्यावर ते स्वतःची स्पष्टीकरणरूपी कल्पित कथा जोडून ठामपणे आग्रह धरतात की सिस्टर व्हाईट स्वतःविषयीच बोलत होत्या.

“भविष्यवाणी पूर्ण झाली पाहिजे. परमेश्वर म्हणतो: ‘पाहा, परमेश्वराच्या त्या महान व भयंकर दिवसाच्या आगमनापूर्वी मी तुमच्याकडे एलीया संदेष्ट्याला पाठवीन.’ कोणीतरी एलीयाच्या आत्म्यात व सामर्थ्यात येणार आहे, [परिशिष्ट पहा.] आणि तो प्रकट होईल तेव्हा लोक म्हणतील: ‘तू फारच आग्रही आहेस; तू पवित्रशास्त्रांचे योग्य रीतीने अर्थलक्षण करीत नाहीस. तुझा संदेश कसा शिकवायचा ते मी तुला सांगतो.’”

“असे पुष्कळ जण आहेत की ज्यांना देवाचे कार्य आणि मनुष्याचे कार्य यांतील भेद ओळखता येत नाही. देव मला जसे सत्य देतो तसेच मी ते सांगेन, आणि मी आता म्हणतो, जर तुम्ही दोष शोधत राहिलात, मतभेदाची वृत्ती बाळगलीत, तर तुम्हाला सत्य कधीही कळणार नाही. येशूने आपल्या शिष्यांना म्हटले, ‘मला अजून तुम्हांला पुष्कळ गोष्टी सांगावयाच्या आहेत, परंतु त्या तुम्ही आता सहन करू शकत नाही.’ पवित्र आणि अनंतकाळच्या गोष्टींचे मोल समजण्याच्या स्थितीत ते नव्हते; परंतु येशूने साहाय्यक पाठविण्याचे वचन दिले, जो त्यांना सर्व गोष्टी शिकविल, आणि त्याने त्यांना जे काही सांगितले होते ते सर्व त्यांच्या स्मरणात आणिल.”

“बंधूनों, आपण मनुष्यावर आपला आधार ठेवू नये. ‘मनुष्यापासून दूर व्हा, ज्याचा श्वास त्याच्या नाकपुड्यांत आहे; कारण त्याला कशासाठी मान द्यावा?’ तुम्ही तुमच्या असहाय आत्म्यांना येशूवर अवलंबून ठेवले पाहिजे. पर्वतावर झरा असताना दरीतील उगमातून पिणे आपल्याला शोभणारे नाही. चला, आपण खालचे प्रवाह सोडून देऊ या; चला, आपण उच्च झऱ्यांकडे येऊ या. जर सत्याचा असा एखादा मुद्दा असेल की जो तुम्हाला समजत नाही, ज्याविषयी तुमचे एकमत नाही, तर शोध घ्या, शास्त्राची शास्त्राशी तुलना करा, देवाच्या वचनाच्या खाणीत सत्याचा दांडा खोलवर उतरवा. तुम्ही स्वतःला आणि आपल्या मतांना देवाच्या वेदीवर ठेवले पाहिजे, आपल्या पूर्वकल्पित कल्पना दूर केल्या पाहिजेत, आणि स्वर्गाचा आत्मा तुम्हाला सर्व सत्यात मार्गदर्शन करील असे होऊ दिले पाहिजे.” Testimonies to Ministers, 475, 476.

“कोणी तरी एलियाच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने येणार आहे: हे शब्द काही लोकांनी चुकीने अशा एखाद्या व्यक्तीला लागू केले आहेत, जी श्रीमती व्हाईट यांच्या जीवनकार्याच्या नंतर एखाद्या भविष्यवाणीच्या संदेशासह प्रकट होईल, असे मानले गेले होते. ‘Let Heaven Guide’ या शीर्षकाच्या या लेखातील तीन परिच्छेद हे 29 जानेवारी, 1890 रोजी सकाळी मिशिगनमधील बॅटल क्रीक येथे एलेन व्हाईट यांनी दिलेल्या भाषणाचा केवळ एक लहान भाग आहेत. हा लेख 18 फेब्रुवारी, 1890 च्या Review and Herald मध्ये प्रसिद्ध झाला तेव्हा त्याला ‘How to Meet a Controverted Point of Doctrine’ हे शीर्षक देण्यात आले होते. या लेखातून घेतलेले इतर उतारे, आणि या खंडातील काही पाने मोठ्या प्रमाणावर पूर्ण करण्यासाठी वापरलेले, पृष्ठे 23, 104, 111, 119, 158, 278, आणि 386 वर आढळू शकतात. हा लेख संपूर्णपणे Selected Messages 1:406-416 मध्ये पुनर्मुद्रित करण्यात आला आहे; त्यातील ‘Let Heaven Guide’ या शीर्षकाच्या उताऱ्याचा भाग पृष्ठे 412 आणि 413 वर दिसून येतो. हा लेख संपूर्ण वाचल्यास हे स्पष्ट होते की, मिनियापोलिस परिषदेनंतर अवघ्या थोड्याच अधिक एका वर्षांनी बॅटल क्रीक येथील एका समूहासमोर केलेल्या या विधानात एलेन व्हाईट त्यांच्या स्वतःच्या सेवाकार्याविषयी बोलत होत्या. काही लोक त्यांच्या कार्याविषयी टीकात्मक झाले होते. लक्षात घ्या की या खंडातील पृष्ठ 475 वर दिसणाऱ्या परिच्छेदाच्या अगोदरच्या परिच्छेदात एलेन व्हाईट असे म्हणतात:”

“आपण अशा स्थितीत यावे की प्रत्येक मतभेद नाहीसा होईल. मला जर वाटत असेल की माझ्याकडे प्रकाश आहे, तर तो सादर करणे हे माझे कर्तव्य आहे. लोकांना द्यावयाचा जो संदेश प्रभुने मला दिला आहे, त्याविषयी मी जर इतरांशी सल्लामसलत केली, तर कदाचित दार बंद होईल, ज्यामुळे देवाने ज्यांच्यापर्यंत तो प्रकाश पोहोचविण्यासाठी पाठविला आहे, त्यांच्यापर्यंत तो प्रकाश पोहोचणार नाही. येशू जेव्हा यरुशलैमात प्रवेश करीत होता, तेव्हा ‘शिष्यांची सर्व गर्दी त्यांनी पाहिलेल्या सर्व सामर्थ्यशाली कृत्यांबद्दल मोठ्या आवाजात आनंद मानू लागली व देवाची स्तुती करू लागली; आणि म्हणू लागली, प्रभूच्या नावाने जो राजा येत आहे तो धन्य आहे; स्वर्गात शांती, आणि सर्वोच्चात गौरव. आणि त्या गर्दीतून काही फरीशी त्याला म्हणाले, गुरू, आपल्या शिष्यांना ताडना दे. त्याने उत्तर देऊन त्यांना म्हटले, मी तुम्हांला सांगतो, हे जर गप्प राहिले, तर दगड ताबडतोब ओरडू लागतील’ (Luke 19:37-40).

“यहूद्यांनी देवाच्या वचनात पूर्वसूचित केलेल्या संदेशाच्या घोषणेला अडथळा आणण्याचा प्रयत्न केला.”

“तेव्हा ती पुन्हा तिच्या स्वतःच्या अनुभवाचा उल्लेख करते:

“भविष्यवाणी पूर्ण झाली पाहिजे. परमेश्वर म्हणतो, “पाहा, परमेश्वराच्या त्या महान व भयावह दिवसाच्या आगमनापूर्वी मी तुमच्याकडे एलियाह संदेशास पाठवीन” (मलाखी 4:5). कोणीतरी एलियाच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने येणार आहे, आणि जेव्हा तो प्रकट होईल, तेव्हा लोक म्हणतील, “तुम्ही अतिशय गंभीर आहात; तुम्ही पवित्रशास्त्राचे योग्य रीतीने स्पष्टीकरण करीत नाही.” —Selected Messages, volume 1, 412.

“ती आपल्या स्वतःच्या अनुभवाकडे निर्देश करीत होती, हे पुढील परिच्छेदावरूनही स्पष्ट होते, ज्यामध्ये ती घोषित करते:”

“देव मला जशी सत्यता देतो तशीच मी ती सांगीन....” Testimonies to Ministers चे परिशिष्ट.

एलेन व्हाईट यांना त्यांच्या काळातील धर्मशास्त्रज्ञ व नेत्यांच्या कल्पित कथांना उत्तर द्यावे लागले, ही गोष्ट याचा कोणताही पुरावा पुरवत नाही की त्यांनी स्वतःची ओळख भावी काळात एल्याच्या आत्मा व सामर्थ्यात येणाऱ्या त्या “मनुष्य” म्हणून करून दिली होती. अँडव्हेंटिझमच्या परिघातील एलेन व्हाईट यांच्या अनेक विरोधकांचा असा कोणता पुरावा आहे की त्यांनी त्यांनी वापरलेल्या बायबलविषयक अनुप्रयोगाच्या पद्धतीवर आक्रमण केले? त्यांना कधी असे सांगितले गेले होते का, “तुम्ही शास्त्रवचने योग्य रीतीने अर्थ लावत नाही”? त्यांनी स्पष्टपणे ओळख करून दिली आहे की जगाच्या अंतकाळी लोकांची एक चळवळ उभी राहिल जी एल्याच्या आत्मा व सामर्थ्याने समर्थ केली जाईल, आणि त्यांनी जेव्हा एल्याच्या सामर्थ्याच्या भावी प्रकटीकरणाविषयी भविष्यवाणी केली, त्या वेळी तिसऱ्या देवदूताच्या

मोठ्या घोषणेची ती चळवळ घडत होती, असे त्यांना वाटत होते, असे सुचविण्याचा कोणताही वैध मार्ग नाही. लाओदिकीया येथील अॅडव्हेंटिस्ट धर्मशास्त्रज्ञ आपल्या कळपाला असा विश्वास बसवू इच्छितात की सिस्टर व्हाइट “आपल्या स्वतःच्या अनुभवाचा” “उल्लेख” करीत होत्या, आणि तो प्रभूच्या महान व भयंकर दिवसापूर्वी पाठविला जाणाऱ्या एल्या संदेष्ट्याच्या परिपूर्तीचा होता.

पाहा, परमेश्वराच्या महान व भयंकराच्या दिवसाच्या येण्यापूर्वी मी तुमच्याकडे एलीया संदेष्ट्याला पाठवीन. मलाखी 4:5.

एलीया हा एक प्रतीक म्हणून जो भविष्यसूचक गुणधर्म दर्शवितो, त्यांपैकी एक असा आहे की तो अशी एक बायबलाधिष्ठित कार्यपद्धती प्रस्तुत करतो जी रीतिरिवाज व परंपरांच्या कल्पित कथा पसरविणाऱ्या याजकवर्गाच्या दंतकथांना विरोध करते. मार्ग सिद्ध करण्याचे त्याचे कार्य (“हाच मार्ग आहे, त्यात चालत राहा”) ही भ्रष्ट झालेल्या याजकवर्गाच्या शिकवणींना विरोध करणाऱ्या त्या बायबलाधिष्ठित कार्यपद्धतीद्वारे पूर्ण केले जाते. आणि एलीया, योहान बाप्टिस्ता आणि मिलर या तिघांच्या साक्षीनुसार, तसेच त्या वेळी भविष्यात एलीयाच्या प्रकट होण्याविषयी सिस्टर व्हाइट यांच्या साक्षीसह, तो स्त्री नव्हे तर पुरुष असेल. आणि जेव्हा पालमोनी व अल्फा आणि ओमेगा यांची कार्यपद्धती योग्य रीतीने समजली जाते, तेव्हा ती केवळ पवित्रशास्त्रांचे अर्थनिर्णयन करण्यासाठीच्या बायबलनियमांचा एक संच म्हणून नव्हे, तर ख्रिस्ताच्या स्वभावाची प्रतिलिपी म्हणून ओळखली जाते, आणि हाच त्याचा गौरव आहे.

आणि परमेश्वराचे वैभव प्रकट होईल, आणि सर्व देह ते एकत्रितपणे पाहतील; कारण परमेश्वराच्या मुखाने हे सांगितले आहे. यशया ४०:५.

ख्रिस्ताचे अगदी स्वरूपच त्याच्या वचन समजून घेण्यासाठी अवलंबावयाच्या पद्धतीचे प्रतिनिधित्व करते, कारण तोच वचन आहे.

“स्वर्गातील पवित्रस्थानामधील देवाचा नियम हा महान मूळ नमुना आहे; ज्याची अचूक प्रत दगडी पट्ट्यांवर कोरलेल्या आज्ञांमध्ये आणि मोशेने पंचग्रंथात नोंदविलेल्या विधानांमध्ये दिसते. जे या महत्त्वपूर्ण मुद्द्याचे आकलन करून पोहोचले, त्यांना त्यामुळे दैवी नियमाचे पवित्र, अपरिवर्तनीय स्वरूप समजण्यास मार्गदर्शन झाले. त्यांनी तारणहाराच्या या वचनांचा प्रभाव पूर्वी कधी नव्हता तसा पाहिला: ‘आकाश व पृथ्वी नाहीशी होईपर्यंत नियमशास्त्रातून एक मात्रा किंवा एक बिंदूही कधीच नाहीसा होणार नाही.’ मत्तय 5:18. देवाचा नियम हा त्याच्या इच्छेचे प्रकटीकरण असून, त्याच्या स्वभावाची प्रत असल्यामुळे, तो ‘स्वर्गातील विश्वासू साक्षीदाराप्रमाणे’ सदासर्वकाळ टिकला पाहिजे. एकही आज्ञा रद्द केलेली नाही; एक मात्रा किंवा एक बिंदूही बदललेला नाही. स्तोत्रकर्ता म्हणतो: ‘हे परमेश्वरा, तुझे वचन सर्वकाळ स्वर्गात स्थिर आहे.’ त्याच्या सर्व आज्ञा निश्चित आहेत. त्या सदासर्वकाळ स्थिर राहतात.’ स्तोत्रसंहिता 119:89; 111:7, 8.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 434.

जसे दहा आज्ञा ख्रिस्ताच्या स्वभावाची अपरिवर्तनीय प्रत आहेत, तसेच भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयाचे नियमही त्याच्या स्वभावाचीच प्रत आहेत.

“ख्रिस्ती धर्म म्हणजे नेमके काय, सत्य काय आहे, आपण स्वीकारलेला विश्वास कोणता आहे, आणि बायबलचे नियम कोणते आहेत—म्हणजेच सर्वोच्च अधिकाराकडून आपल्याला दिलेले नियम कोणते आहेत—हे आपण स्वतःसाठी जाणून घेतले पाहिजे. असे अनेक आहेत की जे आपल्या विश्वासाला आधार देण्यासाठी कोणतेही कारण नसताना, आणि त्या विषयाच्या सत्यतेविषयी पुरेसा पुरावा नसताना विश्वास ठेवतात. जर एखादी कल्पना त्यांच्या स्वतःच्या पूर्वग्रहदूषित मतांशी सुसंगत वाटली, तर ती स्वीकारण्यास ते पूर्णपणे तत्पर असतात. ते कारणापासून परिणामापर्यंत विचार करीत नाहीत; त्यांच्या विश्वासाला खरा पाया नसतो, आणि परीक्षेच्या काळी त्यांना आढळून येईल की त्यांनी वाळूवर बांधले आहे.

“जो कोणी पवित्रशास्त्रांविषयीच्या आपल्या सध्याच्या अपूर्ण ज्ञानावर समाधान मानून, ते आपल्या तारणासाठी पुरेसे आहे असे समजतो, तो घातक भ्रमात विसावला आहे. असे अनेक आहेत की जे पवित्रशास्त्रीय

युक्तिवादांनी पूर्णपणे सुसज्ज नाहीत, त्यामुळे त्यांना भ्रम ओळखता येत नाही आणि सत्य म्हणून पुढे रेटण्यात आलेल्या सर्व परंपरा व अंधश्रद्धेचा निषेध करता येत नाही. सैतानाने देवाच्या उपासनेत स्वतःच्या कल्पना आणल्या आहेत, जेणेकरून तो ख्रिस्ताच्या सुवार्तेच्या साधेपणाला भ्रष्ट करू शकेल. सध्याच्या सत्यावर विश्वास असल्याचा दावा करणाऱ्यांपैकी मोठी संख्या अशी आहे की, संतांना एकदाच सोपविण्यात आलेल्या विश्वासाचे स्वरूप काय आहे—तुमच्यामध्ये ख्रिस्त, म्हणजे गौरवाची आशा—हे त्यांना ठाऊक नाही. ते समजतात की ते जुन्या सीमाचिन्हांचे रक्षण करित आहेत; परंतु ते कोमट व उदासीन आहेत. आपल्या अनुभवात प्रेम व विश्वास यांचे खरे सामर्थ्य विणून घेणे आणि ते स्वतःतः धारण करणे म्हणजे काय, हे त्यांना ठाऊक नाही. ते बायबलचे निकटचे विद्यार्थी नाहीत, तर आळशी व दुर्लक्ष करणारे आहेत. पवित्रशास्त्रातील उताऱ्यांवर मतभेद उत्पन्न झाल्यावर, ज्यांनी हेतुपूर्वक अभ्यास केलेला नाही आणि जे आपण काय मानतो याबाबत ठाम नाहीत, असे लोक सत्यापासून दूर जातात. आपण सर्वांवर दैवी सत्याचा कसून शोध घेण्याची आवश्यकता ठसविली पाहिजे, जेणेकरून त्यांना हे कळेल की सत्य काय आहे, आणि ते ते जाणतात. काही जण पुष्कळ ज्ञान असल्याचा दावा करतात आणि आपल्या अवस्थेत समाधान मानतात, जेव्हा कार्यासाठी त्यांच्यात अधिक उत्कटता नसते, देवासाठी आणि ज्या जीवांसाठी ख्रिस्त मरण पावला त्या जीवांसाठी अधिक ज्वलंत प्रेम नसते, जणू त्यांनी कधी देवाला ओळखलेच नव्हते. ते बायबल [या हेतूने] वाचत नाहीत की त्यातील गाभा व समृद्धी स्वतःच्या आत्म्यास आत्मसात करावी. देव त्यांच्याशी बोलत आहे, हा त्याचा आवाज आहे, असे त्यांना वाटत नाही. परंतु, जर आपण तारणाचा मार्ग समजून घ्यावयाचा असेल, जर आपण धार्मिकतेच्या सूर्याच्या किणांना पाहावयाचे असेल, तर आपण पवित्रशास्त्रांचा हेतुपूर्वक अभ्यास केला पाहिजे; कारण बायबलमधील प्रतिज्ञा व भविष्यवाण्या दैवी उद्धारयोजनेवर गौरवाचे स्वच्छ किरण टाकतात, आणि या महान सत्यांचे स्पष्ट आकलन झालेले नाही.” The 1888 Materials, 403.

खरोखर ख्रिस्ती असणे म्हणजे ख्रिस्तासारखे असणे होय. या उताऱ्यात असे नमूद केले आहे की आपण “ख्रिस्ती धर्माची रचना कशाने होते हे स्वतःसाठी जाणले पाहिजे.” त्यात असे म्हटले आहे की आपण “सत्य काय आहे” हे “जाणले पाहिजे.” आपण “आपण स्वीकारलेला विश्वास कोणता आहे” हे “जाणले पाहिजे.” आपण “बायबलचे नियम कोणते आहेत—जे नियम आपल्याला सर्वोच्च अधिकाराकडून देण्यात आले आहेत” हे जाणले पाहिजे. ख्रिस्तासारखे होण्यासाठी, सर्वोच्च अधिकाराकडून आपल्याला देण्यात आलेले बायबलचे नियम कोणते आहेत हे जाणणे आवश्यक आहे. त्या नियमांशिवाय आपण ख्रिस्तासारखे होऊ शकत नाही, कारण सर्वोच्च अधिकाराने दिलेले नियम हे त्याच्या स्वभावाचे प्रतिबिंबित लेखन आहेत.

एलियाचे आणखी एक वैशिष्ट्य म्हणजे कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार करण्याचे कार्य होय. एलिया त्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करतो जे अशा इतिहासकाळात पूर्ण केले जाते, जेव्हा पूर्वीचे निवडलेले लोक बाजूला सारले जात असतात आणि त्याच वेळी एक नवे निवडलेले लोक निवडले जात असतात. हा इतिहास शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतो, जी अशा लोकसमूहाची निर्मिती करते की ज्यांचे प्रतिनिधित्व शुद्ध अर्पण म्हणून केले जाते, हे पूर्वीच्या अशुद्ध निवडलेल्या लोकांच्या विरोधात आहे.

पाहा, मी माझा दूत पाठवीन, आणि तो माझ्यापुढे मार्ग सिद्ध करील; आणि ज्या प्रभूला तुम्ही शोधता, तो अचानक आपल्या मंदिरात येईल; म्हणजे कराराचा तो दूत, ज्याच्यात तुम्ही आनंद मानता; पाहा, तो येईल, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. पण त्याच्या येण्याचा दिवस कोण सहन करू शकेल? आणि तो प्रकट होईल तेव्हा कोण उभा राहू शकेल? कारण तो शुद्ध करणाऱ्याच्या अग्निसारखा आणि धोपटणाऱ्याच्या साबणासारखा आहे; आणि तो रुप्याचा शुद्ध करणारा व परिशुद्ध करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोने व रुपे यांसारखे परिष्कृत करील, जेणेकरून ते परमेश्वराला नीतिमत्त्वाने अर्पण अर्पितल. मग यहूदा व यरुशलम यांचे अर्पण परमेश्वराला प्राचीन दिवसांप्रमाणे आणि पूर्वीच्या वर्षांप्रमाणे प्रिय होईल. मलाखी ३:१-४.

ख्रिस्ताने अचानक येऊन आपल्या मंदिराचे शुद्धीकरण करावे यासाठी योहान बाप्टिस्ताने मार्ग तयार केला. ख्रिस्ताच्या सेवाकार्याच्या आरंभी आणि शेवटी मंदिराचे झालेले शुद्धीकरण हे मलाखी अध्याय तीन याची पूर्तता होते. योहान हा

तो दूत होता ज्याने लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करण्यासाठी येणाऱ्या कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध केला.

“मंदिराच्या शुद्धीकरणात, येशू आपल्या मशीहा म्हणूनच्या ध्येयाची घोषणा करित होता आणि आपल्या कार्यास आरंभ करित होता. ते मंदिर, जे दैवी उपस्थितीच्या वासासाठी उभारले गेले होते, इस्राएलसाठी आणि जगासाठी एक शिक्षाप्रद प्रतीक म्हणून नेमले गेले होते. अनादिकालापासून देवाचा हेतू असा होता की, तेजस्वी व पवित्र सेराफपासून मनुष्यापर्यंत प्रत्येक निर्माण केलेला जीव सृष्टिकर्त्याच्या अंतर्वासासाठी एक मंदिर असावा. पापामुळे मानवजात देवासाठी मंदिर राहिली नाही. दुष्टतेमुळे अंधकारमय व कलुषित झाल्याने, मनुष्याचे हृदय यापुढे दैवी व्यक्तीचे तेज प्रकट करित नव्हते. परंतु देवपुत्राच्या अवतारामुळे स्वर्गाचा हेतू पूर्ण होतो. देव मानवतेमध्ये वास करतो, आणि तारणदायी कृपेमुळे मनुष्याचे हृदय पुन्हा त्याचे मंदिर होते. यरुशलेम येथील मंदिर प्रत्येक आत्म्यासाठी खुले असलेल्या उच्च नियतीचे सतत साक्षीदार असावे, असा देवाचा उद्देश होता. परंतु यहुदांनी ज्या इमारतीकडे इतक्या अभिमानाने पाहिले, तिचे महत्त्व त्यांनी समजून घेतले नव्हते. त्यांनी स्वतःला दैवी आत्म्यासाठी पवित्र मंदिरे म्हणून अर्पण केले नाही. अपवित्र व्यापाराच्या गोंधळाने भरलेली यरुशलेमच्या मंदिराची अंगणे, इंद्रियप्रधान वासना आणि अपवित्र विचार यांच्या उपस्थितीने कलुषित झालेल्या हृदय-मंदिराचे अत्यंत खरे प्रतीक ठरत होती. जगातील खरेदी-विक्री करणाऱ्यांपासून मंदिर शुद्ध करून, येशूने पापाच्या कलुषापासून हृदय शुद्ध करण्याच्या आपल्या ध्येयाची घोषणा केली,—त्या पृथ्वीवरील इच्छांपासून, स्वार्थी वासनांपासून, आत्म्याला भ्रष्ट करणाऱ्या दुष्ट सवयींपासून. ‘ज्या प्रभूचा तुम्ही शोध करित आहात, तो अचानक आपल्या मंदिरात येईल, म्हणजे कराराचा दूत, ज्याच्यात तुम्हाला आनंद आहे; पाहा, तो येईल, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. परंतु त्याच्या येण्याचा दिवस कोण सहन करील? आणि तो प्रकट होईल तेव्हा कोण उभा राहील? कारण तो शुद्ध करणाऱ्याच्या अग्नीसारखा आणि धोब्याच्या साबणासारखा आहे; आणि तो रुप्याला शुद्ध करणारा व पवित्र करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोन्या-रुप्यासारखे परिशुद्ध करील.’ मलाखी 3:1-3.” द डिझायर ऑफ एजेस, 161.

बाप्टिस्मा देणारा योहान हा तो दूत होता ज्याने ख्रिस्ताने अचानक येऊन आपल्या मंदिराचे शुद्धीकरण करावे यासाठी मार्ग तयार केला; आणि विल्यम मिलरनेही हाच तयारीचा कार्य पूर्ण केले, जेणेकरून ख्रिस्त 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी अचानक परमपवित्र स्थानी यावा.

“पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणासाठी ख्रिस्त आमचा महायाजक म्हणून परमपवित्र स्थानी येतो, जसे दानियेल 8:14 मध्ये दर्शविले आहे; मनुष्यपुत्र प्राचीन काळाच्या दिवसांकडे येतो, जसे दानियेल 7:13 मध्ये प्रस्तुत केले आहे; आणि प्रभू आपल्या मंदिरात येतो, जसे मलाखीने पूर्वकथन केले आहे—ही सर्व वर्णने त्याच एकाच घटनेची आहेत; आणि हाच प्रसंग मत्तय 25 मधील दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतात ख्रिस्ताने वर्णिलेल्या वराच्या विवाहास येण्याद्वारेही दर्शविला आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 426.

योहान आणि मिलर यांनी मलाखीने दर्शविलेल्या शुद्धीकरणाचे प्रतिरूप दाखविले, जे आता आपल्या वर्तमान इतिहासात पूर्ण केले जात आहे.

“संदेष्टा म्हणतो, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून खाली येताना पाहिला; त्याच्याकडे महान अधिकार होता; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली. आणि तो मोठ्या सामर्थ्याने मोठ्या आवाजात ओरडून म्हणाला, बाबेल हे महान नगर पडले आहे, पडले आहे, आणि ते दुष्टात्म्यांचे निवासस्थान झाले आहे’ (Revelation 18:1, 2). हा तोच संदेश आहे जो दुसऱ्या देवदूताने दिला होता. बाबेल पडले आहे, ‘कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूप द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजिले आहे’ (Revelation 14:8). तो द्राक्षारस काय आहे?—तिची खोटी तत्त्वे. तिने चौथ्या आज्ञेतील शब्बाथाऐवजी जगाला खोटा शब्बाथ दिला आहे, आणि सैतानाने एदेनमध्ये प्रथम हव्वेला सांगितलेले असत्य—आत्म्याचे नैसर्गिक अमरत्व—पुन्हा सांगितले आहे. अशा प्रकारच्या अनेक संबंधित चुका तिने दूरदूरपर्यंत पसरविल्या आहेत, ‘मनुष्यांच्या आज्ञांना तत्त्वे म्हणून शिकवीत’ (Matthew 15:9).”

“येशूने आपली सार्वजनिक सेवा आरंभ केली तेव्हा त्याने मंदिराला त्याच्या धर्मद्रोही अपवित्रीकरणापासून शुद्ध केले. त्याच्या सेवाकाळातील शेवटच्या कृतींपैकी एक म्हणजे मंदिराचे दुसऱ्यांदा शुद्धीकरण होय. त्याचप्रमाणे,

जगाला इशारा देण्याच्या अंतिम कार्यात, मंडळ्यांना दोन वेगळे आह्वान केले जातात. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश असा आहे, 'बाबेल पडली आहे, पडली आहे, ती महान नगरी; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजिले आहे' (प्रकटीकरण 14:8). आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या मोठ्या घोषात स्वर्गातून एक वाणी ऐकू येते, जी म्हणते, 'तिच्यामधून बाहेर पडा, हे माझ्या लोकांनो, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांत सहभागी होऊ नका, आणि तुम्हांला तिच्या पीडांचा भाग मिळू नये. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्मकृत्यांची आठवण ठेवली आहे' (प्रकटीकरण 18:4, 5)." Selected Messages, book 2, 118.

ख्रिस्ताच्या सेवाकार्यातील मंदिराच्या दोन शुद्धीकरणे, आणि मिलराइट इतिहासातील मंदिराच्या दोन शुद्धीकरणे, ही मलाखी अध्याय तीनची परिपूर्ती होती आणि त्या पुढे त्या मंदिराच्या दोन शुद्धीकरणांकडे निर्देश करतात, जी ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी आरंभ झाली, जेव्हा न्यू यॉर्क शहरातील महान इमारती देवाच्या स्पर्शाने पाडल्या गेल्या, आणि प्रकटीकरण अठरा मधील सामर्थ्यवान देवदूत आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशित करण्यासाठी खाली उतरला. इतर गोष्टींबरोबरच, यामुळे अॅडव्हेंटिझमच्या लाओदिकीया स्थितीतील धर्मशास्त्रज्ञांनी मांडलेली कल्पित कथांची थाळी खोटी ठरते, जे असा दावा करतात की प्रभूच्या महान व भयंकर दिवसापूर्वी येणारा एलियाह संदेष्टा म्हणजे एलेन व्हाइट होती. प्रकटीकरण अठरा मधील देवदूत खाली उतरतो तेव्हा जे मंदिर-शुद्धीकरण घडते, ते एलेन व्हाइट यांना समाधिस्त केल्यानंतर शहाऐंशी वर्षांनी आरंभ झाले.

बाप्तिस्मा देणारा योहान आणि त्याचे शिष्य, मिलर आणि मिलराइट्स, तसेच Future for America हे त्या दूतांचे प्रतिनिधित्व करतात जे कराराच्या दूताला अचानक त्याच्या मंदिरात येण्यासाठी आणि तेथील पवित्रताभंजक अपवित्रतेपासून त्यास शुद्ध करण्यासाठी मार्ग तयार करतात.

एलीया हा एक प्रतीक म्हणून मनुष्याचे प्रतिनिधित्व करतो. तो सामान्य जीवनप्रवाहातून बोलावलेला मनुष्य दर्शवितो, याजकीय धर्मशास्त्रज्ञ नव्हे. त्याची सेवा ही योग्य बायबलनिष्ठ पद्धतशास्त्र सादर करते, जी सर्वोच्च अधिकाराने दिलेली नियमावली आहे. त्याची सेवा सध्याच्या लाओदिकीया याजकवर्गाच्या आख्यायिका, रूढी व परंपरा यांच्या पद्धतशास्त्राशी सामना करणारी आहे. तो अशा शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेसाठी मार्ग तयार करतो की जी दुर्लक्षित ठरलेल्या निवडलेल्या लोकांच्या अवशेषांतून एक नवे निवडलेले लोक उभे करते. ही शुद्धीकरणाची प्रक्रिया अचानक घडण्याच्या संदर्भात निश्चित केलेली आहे.

एलियाह हाही एका सेवाकार्याचे आणि अशा कार्याचे प्रतिनिधित्व करतो, जे देव स्वतः विशेषतः स्थापन करतो आणि देवाचेच एकमेव सेवाकार्य म्हणून ओळखतो.

पुढील लेखात आम्ही हे मिलराइट्सच्या इतिहासातून प्रदर्शित करू.

आणि संध्याकाळच्या यज्ञार्पणाच्या वेळी असे घडले की, एलीया संदेष्टा जवळ आला आणि म्हणाला, हे अब्राहाम, इसहाक आणि इस्राएल यांच्या परमेश्वरा, आज हे ज्ञात होऊ दे की तू इस्राएलमध्ये देव आहेस, आणि मी तुझा सेवक आहे, आणि मी ही सर्व कार्ये तुझ्या वचनाप्रमाणे केली आहेत. 1 Kings 18:36.